

ענג שבת

פרשת: ויצא - וישלח

ר' בכסלו ה'תשע"ב יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים (עלון מס' 4 (1,053) לעילוי נשמת בעלי, אבינו וסבנו הרב אורי דסברג ז"ל (שנה עשרים ושש) (02.12.2011)

מועדי השבת ויצא

ער"ש מוצ"ש

17.15	16.00	יום -
17.16	16.14	ת"א
17.14	16.03	חיפה
17.18	16.18	ב"ש
17.16	16.11	אילת

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת ויצא - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	4.49 - 4.53
זמן תנחת תפילין	5.19 - 5.23
הנץ החמה (מישור)	6.25 - 6.30
הנץ החמה (הנראה)	6.31 - 6.35
ס"ז ק"ש מג"א	8.10 - 8.13
חצות היום	11.31 - 11.33
מנחת גדולה	12.01 - 12.04
שקיעת החמה	16.36 - 16.36
צאת הכוכבים ב'	17.26 - 17.26

דף יומי: בכורות יט - כה

מועדי השבת וישלח

ער"ש מוצ"ש

17.15	16.00	יום -
17.17	16.14	ת"א
17.14	16.03	חיפה
17.19	16.18	ב"ש
17.17	16.11	אילת

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת וישלח - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	4.54 - 4.58
זמן תנחת תפילין	5.24 - 5.28
הנץ החמה (מישור)	6.31 - 6.35
הנץ החמה (הנראה)	6.36 - 6.40
ס"ז ק"ש מג"א	8.13 - 8.17
חצות היום	11.33 - 11.37
מנחת גדולה	12.04 - 12.07
שקיעת החמה	16.36 - 16.38
צאת הכוכבים ב'	17.26 - 17.28

דף יומי: בכורות כו - לב

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.
 לדוגמה: זמן שקיעה מחור בטבריה"
 את העלון ניתן למצוא באתר
www.yeshiva.org.il
 וגם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת
 ב"מידע יהודי" www.moreshet.co.il
 י"ד העמותה והעורך ע"ד שמואל חן
 כתובת: רח' בלור 3, ת"א
 טל: 03-5234054, פקס: 03-5234063
 דוא"ל: smulady@netvision.net.il
 דפוס: אקסטרה פרינט 50-54-1700

שמירת הילדים

וַיִּתֵּן יַעֲקֹב לְבָדוּ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאָבֵקוֹ עִמּוֹ: (לב, כד-כה).

יעקב נמצא לפני מפגש גורלי ביותר בחייו, מפגש שהתכונן אליו כל יום אתמול: הוא חוצה את המחנה לשנים: "ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפלטה". הוא פונה בתפילה לבורא: "הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בני: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול היס אשר לא יספר מרב", והוא אף מכין דורון: "ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו... כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני".

ועכשיו נותר רק להתכונן למפגש, למצוא מעט שעות לנוח, כך יהיה כשיר לפגישה מבחינת נפשית וגופנית. והנה לה' כנראה יש תוכניות אחרות עבור יעקב בלילה הזה: "וַיִּתֵּן יַעֲקֹב לְבָדוּ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאָבֵקוֹ עִמּוֹ: קל לדמיין בעינינו כיצד נראה יעקב בעת הפגישה כשהוא צולע ומפנה מעייפות. והשאלה היא כמובן: למה? מהי חשיבות המאבק עם המלאך שיש לדחוס אותו דווקא בלילה לפני המפגש?

יעקב חושש מאוד מעשיו "פן יבוא והכני אם על בני". הוא מפחד מהשמדה פיזית, אבל לא מהשפעה רוחנית. אין בתפילתו של יעקב כל חשש שכוה, וידוע המדרש המובא ברש"י: "עם לבן גרתי: גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים". מהי שאיפתו של יעקב מהמפגש? שלום עם עשיו, ואולי גם חיים משותפים בעתיד עם האב והסב יצחק.

ואכן, יעקב חסין מהשפעה רוחנית, אבל האם נוכל לומר דברים דומים גם על הילדים? כאן מגיע המאבק הרוחני של יעקב עם המלאך, והתוצאה ברורה: "ויירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותיקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו". המלאך לא יכול לפגוע ביעקב, אולם הוא נוגע בירכו, מקום המציין את הילדים (שאכן קרויים "יצאי ירך יעקב" (שמות פרק א פסוק ה)), וכך פירשו חז"ל (מדרש רבה בראשית פרשה עז פסקה ג) את המעשה: "נגע בצדיקים ובצדיקות בנביאים ובנביאות שהן עתידין לעמוד ממנו ואיזה זה זה דורו של שמד".

דע לך יעקב, שעליך להיזהר לא רק ממלחמה עם עשיו, אלא גם משלום עימו, ויעקב מבין ונזהר. אל מול הצעת השלום של עשיו, אל מול ההצעה שרק אמש היתה חלומה הוורוד של יעקב בעצמו: "נסעה ונלכה ונלכה לנגדך", עונה יעקב לעשיו: "ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעיריה" (שם פרק לג פסוקים יב-יד). יעקב מבטח לבא, אולם "עובד עליו" שוב, ומציל את נפש ילדיו הרכים.

הרב יחיאל צור, רב הקיבוץ הדתי בית רימון

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

מינה פרל

בת אלחנן ביסטריצ'ר ז"ל

נפטרה ב-י"ד בכסלו תשס"ט.

יהי זכרה ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

חיים מנחם בסוק

נפטר ב-ז' בכסלו תשס"ז.

יהי זכרו ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ גיטה בת שלמה יצחק באקשט - קפלן ע"ה. נולדה בשנת תרס"ג ונאספה אל אבותיה ב-ט"ו בכסלו תש"ע, והיא בת מאה ושש שנים. יהי זכרה ברוך!

בס"ד

מפעל תפילין

יצור בחי תפילין

גסות מהודרות בנכ

הנוסחאות

77 זיס

ziz77

בהשגחת הרב משה שאול קליין שלי"ם א"מ מוצ"צ בבד"ץ דמרח' הגר"ש ואורן שלי"ם.א.

בדיקת תפילין ותיקונים

במקום עורכים בדיקת מחשב למזוזות, פרשיות ונ"ך.

לפניה, להתייעצות ולהזמנה: 09-8870673

מאפיית הכהנים

BREAD CAFFÉ

כשר

תמחים בייצור של דברי מאפה בשיטה חדשנית - ב"טעם של פעם"

חנוכה ברשת קונסטרויות "הכהנים" סופלניות בטעמים שונים ואדה'אים

סניפי הרשת: * חולון: המרכבה 73, טל. 035507077

* תל אביב: יגאל אלון 126 "קופי שופ" טל. 036964865

* נבעתיים: ויצמן 24 - "קופי שופ" 035718348

* כורדון 5 035713554

* תפוצות ישראל 6 - "קופי שופ" 035713554

אגם אענות יהודית - מזכרות איכותיות לכל אירוע ושמחה

בסעודתא דשעייא

25 שנות איכות אמינות אדיבות

ט. 02-6511420

נייד. 052-4770551

www.agam5.co.il

מבחר מפואר של זמירונים וברכונים

מקום זה מיועד להקדשה

מבחר גדול של הדלקת נרות חנוכה

דיני השבוע ומנהיגו

שבת פרשת ויצא

ההפטרה: "ויברח יעקב שדה ארם" (הושע יב, ג).

"ותן טל ומטר לברכה".

מיום ראשון ח' בכסלו, הוחזק לומר במשך 30 יום 100 פעם בברכת השנים: "ותן טל ומטר לברכה" לכן, המסופק אם הזכיר טל ומטר או אמר ותן ברכה – לא חוזה בעלון חיי שרה הסברנו המקרים בהם עליו לחזור, אם טעה או שכח לומר ותן טל ומטר... והכל לפי המקום בו עמד בתפילה כשזוכה. (ראה העלון הקודם).

שבת פרשת וישלח

ההפטרה: "חזון עובדיה" (עובדיה א, א).

לקראת חנוכה

בתקופת בית המקדש השני כשעמדה מלכות יוון הרשעה על ישראל להשכיחם התורה ולהעבירם על דתם ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות, והצרו לישראל. משגברו החשמונאים על היוונים: נכנסו לבית המקדש, ורצו להדליק את המנורה הטהורה, ולא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור שהיה בו כדי להדליק את המנורה יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, עד שכתשו זיתים ועשו מהם שמן טהור. ואותו היום שבו נמצא פך השמן, יום כ"ה לחודש כסליו היה, ולכן תיקנו חכמים שהיו באותו הדור לעשות שמונה ימים הלל, מיום כ"ה בכסליו, ימי הלל ושמוחה, ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמונת הלילות, כדי לפרסם הנס. אמרו רבותינו (שבת כג:) שהמקיים מצוה זו כהלכתה זוכה לבנים תלמידי חכמים, שנאמר (משלי ו) "כי נר מצוה ותורה אור", ופירש רש"י, על ידי נר מצוה בא אור של תורה. וכתב המאירי, דהיינו לעשותו בהידור רב ובדרך חיוב.

מעיקר הדין די בנר אחד בכל בית מישראל, בין שבני הבית רבים ובין שבני הבית מועטים, ונהגו כל ישראל להדר במצוה ולהוסיף נר אחד בכל לילה, עד שבבילתה האחרון מדליק שמונה נרות, ומנהג הספרדים ובני עדות המזרח, כדעת מרן, הרב עובדיה, שאחד מבני הבית מדליק, ופוסט את כל בני הבית בהדלקתו. האשכנזים נוהגים שכל אחד מבני הבית מדליק נרות חנוכה בפני עצמו. הדלקת נרות חנוכה, לכאורה באה לפרסם את נס פח השמן ומה עם שאר הניסים שארעו בימי החנוכה? ב"על הניסים" שבתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון, נזכר בו נס הנצחון של המכבים נגד היוונים, "מסרת יבירותי ביד חלשים" ועל כך שבאו היוונים "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך", ושם לא נזכר נס פך השמן – מדוע?

הגמרא במסכת תענית (כה), מביאה מעשה ברבי חנינא בן דוסא, שפעם אחת אירע לבתו שטעתה ושמה בנרות שבת חומץ במקום שמן, והייתה יושבת ובוכה על כך שתכף יכבו לה הנרות וישבו בחושך כל השבת. ראה אביה בעצרה ואמר לה, בת, למה תבכי? מי שאמר לשמן וידליק הוא יאמר לחומץ וידליק. וכדבריו כן היה באמת, שדלקו לה נרות החומץ במשך כל השבת, ולא כבו אלא במוצאי שבת. הנה נס פך השמן אצל רבי חנינא בן דוסא. ולכאורה אין מה להתפעל מהנס שנעשה למכבים, שכבר היתה כזאת מעולם שיארע כן לצדיקים, שיהפוך ה' מנהגו של עולם למענם בדרך זה, ואם כן מה כל הרעש שעשו חז"ל ותיקנו תקנה לזכר נס פך השמן, ואילו את עיקר הנס, הלא הוא נס הנצחון, לא ראו לציין במעשה דומה.

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

יחיאל קרוטהמר ז"ל מטבריה,

נפטר ב-ז' בכסלו תשנ"ח. יהי זכרו ברוך!

אלא שנצחון צבאי, ככל שיהיה גדול, נראה שנעשה ע"י מצביא וחיליו, גם אם זה מעטים שהיכו את הרבים כך סבר הר"ן (חולין צה): שכן מנהגו של עולם ששנים או שלושה אבירי לב יניסו הרבה מן המופחדים. אבל בזכות נס פך השמן, יסתמו טענות הלא מאמינים, שכן נס פך השמן היה ללא ספק יוצא מגדרו של עולם, וכיון שכן, מגלה הוא לנו גם על שאר ניסי חנוכה שהיו כולם מאת ה', אלא שחלק מן הנסים הם גלויים, וחלק מהם הם נסתרים, ועל הכל אנו מודים לה' יתברך בימים אלו באמירת ההלל, ובקיום תקנת חז"ל להדליק נרות חנוכה שמונה ימים. להבנת הענין נאמר שהרי היוונים לא רצו להשמיד את ישראל פיזית אלא רק רוחנית – להעבירו על דתו, לכן ההודאה לה' היא בתפילת ההלל והדלקת הנרות ולא בסעודות מצוה (טוב... פרט לסופגניות...).

דיוקי תפילה

צבי שביט (שטרן), שילה

zviaya@gmail.com

היכן נמצאת הודו והאם היא שייכת לה'?

1 – בתחילת פסוקי דזמרה מובא הפסוק "הודו לה'". האם רק ארץ הודו שייכת לה'? האם יפן לא שייכת לה'? הרי במזמור כ"ד (שיר של יום ליום ראשון) כתוב במפורש "לה' הארץ ומלוואה"?

2 – האם הודו נמצאת בשמים או בארץ? כנראה שהתשובה היא גם וגם. הרי בפסוקי דזמרה אנחנו אומרים "הודו על ארץ ושמים". ואם לא די בכך, אנחנו אפילו שרים את המשפט הזה לפני הכנסת ספר התורה להיכל. כידוע הגמרא במסכת תענית אומרת שיש ירושלים של מעלה, ויש ירושלים של מטה. האם גם הודו זכתה להיות גם בשמים וגם בארץ?

אלא, בפסוק "הודו לה' קראו בשמו" עלינו להקפיד על הטעמה נכונה של המילה. הקריאה הנכונה של המילה צריכה להיות הו-דו (מלרע). כלומר הפסוק לא מדבר על ארץ הודו, אלא דוד המלך קורא לכולנו להודות לה'.

ומה לגבי "הודו על ארץ ושמים"? האם גם כאן די בהקפדה על הטעמה נכונה? מסתבר שלא. אם נשים לב לניקוד של המילה "הודו" נגלה שכאן הניקוד צריך להיות הו-דו (חולם חולם וכמובן מלרע). כלומר, אמנם לא מדובר על ארץ הודו (שנמצאת רק בארץ) אבל גם אין כאן קריאה להודות לה', אלא, מדובר על ההוד של ה' שנמצא בשמים ובארץ. כפי שאנחנו אומרים בפיוט האדרת והאמונה "ההוד וההדר לחי עולמים".

אם כך, לה' הארץ ומלוואה (ולא רק ארץ הודו), ואנחנו נודה לה' על כל הטובות שהוא גומל איתנו, ונדע שההוד שלו נמצא גם בשמים וגם בארץ, ונקפיד על הטעמה נכונה ועל ניקוד נכון.

דיני אכסנאי ואורח

לפי מנהג הספרדים נר איש וביתו ולכן אם משהו מדליק בביתו הוא פטור מהדלקת הנר. לאשכנזים, שכל אחד מבני הבית מדליק, צריך להדליק במקום שנמצא ובברכה ובית אשתו שלוחה צריך – ידליק בלא ברכה. המתארח בבית חברו, ואין מדליקין עליו בתוך ביתו (נמצאים עימו), והוא משלם לבעל הבית על הוצאותיו, כגון הוצאות האכילה, צריך להשתתף בהוצאות נרות החנוכה, כדי שיקנה לו חלק בשמן ובתפילות או בנרות. או שיתן לו בעל הבית במתנה חלק בהן (חוספת שמן או נר עבור האורח), ואז יוצא האורח ידי חובתו בהדלקת בעל הבית. אם אינו משלם בעד האירוח יוצא ידי חובה ולא צריך להשתתף בהוצאות הנר.

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

שלום ב"ר משה וראובנה נעים ז"ל,

נפטר ב-י"ז בכסלו תשנ"ז. יהי זכרו ברוך!

בדרכי חייני

לעילוי נשמת הרב אורי דסברג ז"ל

"זיירא יעקב מאד ויצר לו" יעקב מתכונן לעשו וחושש.

"זיירא שמא ייהרג, ויצר לו אם יהרוג הוא את אחרים" רש"י בשם המדרש. יעקב מכיר בכוחו, הוא זוכר את האבן שנגולה על ידו מהבאר ובכל זאת חושש מעישו ועוצמתו. החשש המורכב מהפחד שמא אהרוג ושמא אהרג הוא שמביא אותו להתכונן לתהליך הפגישה ביתר שאת. בדורון, בתפילה ובמלחמה. בסוף פרשת ויצא קורא יעקב למחניים בשמו בזכות המלאכים שפגש, מדוע הוא חושש וכי המלאכים לא יסייעו לו? לא מחנה אחד של מלאכים מלווה אותו עתה כי אם שניים. האחד של ארץ ישראל הבאים לקראתו והאחר של חוץ לארץ שבאו עמו, מה הביא אותו עם כך לחשוש כל כך?

בחששו מתפלל יעקב ומבקש על נשותיו וילדיו "פן יבוא והיכני אם על בנים". יעקב שאך לפני מספר פסוקים מודה לאלוקים על המלאכים הופך עורו לפחדן המתפלל "הצילני נא". ניתן להסביר את מעמדו של יעקב המאובטח במלאכים וחושש כמעמדינו בנסיעה. הקב"ה חנן אותנו בכלי שרת לנסיעות, מכוניות מאובטחות במיטב מנגוני ההגנה ובכל זאת אנו יוצאים לדרך בחשש גדול פן יבוא והכני אם על בנים.

אין בנסיעה ראצינול, החשש בדרך כלל מקורו בלא נודע. אי הודאות גורמת לפחדים. הנסיעה הרגילה שלנו מכאן לשם ופרכת לבלתי מובנת מאליה ועל כן החשש בדרכים כל כך גובר. החשש מפני הנוק שאפגע או שמא זה שיפגע בי גורם לכולנו רתיעה. ובכל זאת יעקב מתקדם בדרכו, אך בקצב אחר. הוא נותן לעישו זכות קדימה, הוא עובר לפניו שבע פעמים, הוא ממתין לאור הבוקר. יעקב נוהג בזהירות המירבית בקרבתו לפני אחיו. מתכונן למלחמה בדרכים אך נוהג בהירות ומוסוף תפילת הדרך פרטית

חובה עלינו ללמוד ממעשיו, לשמור ולהשמר. להעניק מרחב בטחון משלנו לעצמינו ולרכיבים בסביבתנו. אין בכך משום פגיעה בכבודו של יעקב וגם לא בכבודינו. השמירה על המרחק מצילה חיים, כפשוטו. זאת לצד המנחה שאנו יכולים לתת לאחינו, גם אם הוא עקף אותנו. מי לנו כיעקב המתפלל בדרכים על צאתו ובואו, הנוהג בהירות עם אחיו בדרך.

יאיר וולף – ממלא מקום ראש מועצת גוש עציון

על משפט וכלכלה בפרשה

מנחם דסברג

בת-מטרד בת מי זָהב (לולט, רש"י: מהו זהב, עשיר היה ואין זהב חשוב בעיניו לכלום.

אמנם רק בעיניו של מטרד ירד ערכו של הזהב, אך ירידת כח הקניה של הכסף הינה אחת מההשפעות של האינפלציה, המוגדרת כתהליך בו רמת המחירים עולה והתמורה המתקבלת עבור אותו אמצעי תשלום – פוחתת. האמצעי למדידת רמת המחירים המשתנה הינו המדד. כאשר מוצמד חוב למדד, הרי שהלווה מקבל סכום כסף מסוים ויתכן וידרש להחזיר סכום גבוה יותר שישמור על ערך הקניה של הכסף ונמצא משלם ריבית. בכדי להתיר הלוואה צמודת מדד יידרשו המלווה והלווה לחתום ביניהם על "היתר עסקא" (ובתנאי שבינו את מהותו) או שהלוואה תיעשה בדרך של מכר, דהיינו שהמלווה יקנה חפץ מהלווה בסכום הלוואה ויחזור וימכרו לו בתום התקופה במחיר המוצמד או שיוחלט בין הצדדים על הפיכת ההצמדה לפיצוי על נזק, כך שייקבע מועד פרעון קצר עם תנייה שכאשר החוב לא יסולק בזמן ישא הלווה בתוצאות ופיצה את המלווה בסכום השווה לכח הקניה שהיה לכסף אילו היה החוזר לו בזמן. אפשרות נוספת לשינוי בערכו של הכסף היא בהשוואה

למטבעות אחרים, בעיקר במדינות שונות. הצמדת חוב למטבע זר הינה ריבית דרבנן, "צד אחד בריבית", שכן יתכן ובסוף תקופת ההלוואה ימלך הלווה פחות ממה שלווה וניתן להתייר באחד מן המקרים הבאים: 1. כאשר יש ללווה מאותו המין. קרי: קיים ברשותו מט"ח מהסוג אליו הוצמדה הלוואתו. 2. כאשר מדובר בכמות מועטת. 3. "עשאן דמים" דהיינו שמראש הוגדר סכום הלוואה במט"ח. 4. ניתן להשיג בנקל מאותו מטבע אליו הוצמדה הלוואה. (עפ"י תחומין ו עמ' 208)

סיפור ומעשה

והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה (ויצא כח-יב) סולם בגימטריא ממון – כך הוא טבע הממון, אשר כדוגמת הסולם עולים ויורדים בו. יש שהממון גורר את האדם לעבר פחת, ויש שהוא מעלה אותו לגבהי מרומים. הכל תלוי כיצד משתמשים בו. יזהר האדם לבל יחבול באותו ממון הנמצא עמו כפקדון, ושלא יתנשא בחושבו שהוא עשיר, כי ה' משפיל אף מרומם, וזהו רמז הסולם, שבודאי אין המדרגה העליונה יכולה להתפאר על התחתונה ולראות את עצמה כגבוהה כי יבוא אדם ויהפוך הסולם א"כ אותו עליון נעשה תחתון ואותו תחתון נעשה עליון (ויבר יוסף). הממון מסוגל לשנות את האדם ברגע מן הקצה אל הקצה על כך מסופר בספר "תנועת המוסר". רבי נתן צבי פינקל רגיל היה לספר על מקרה שנודמן לו לראות בצעירותו בשוק ווילנא.

אשה רוכלת שעמדה בשוק ומכרה פולים התרגזה רוגז רב על אחת משכנותיה, כנראה מתחרה שלה, וגידפה אותה בקולי קולות עד שקצף הותז מפיה, וכולה כוסתה זיעה. דממה היה שנחץ זמן רב עד שיעבור זעמה והנה בעודה קוצפת ורוגזת ניגש אדם לשולחנה וביקש ממנה פולים בפרוטה אחת, ופלא היה לראות, כיצד רוכלת זו השתנתה לפתע פניה צהלו, חיוך חלף על שפתיה ובאדיבות רבה פנתה אל הקונה ונתנה לו את מבוקשו. לאחר שהקונה שילם לרוכלת את הפרוטה שהגיעה לה תמורת הפולים, היא החלה להודות לו על החסד שגמל איתה ולהעתיך עליו שפע ברכות שיהיה בריא, שיאריך ימים עם אשתו וילדיו, שהקב"ה ישיב לו כפעלו הטוב ועוד.

הפרוטה פעלה מה שלא יכלו לפעול כל אמצעי החכמה וההסברה הקיימים בעולם. ואם בפרוטה כך, הוא הדין בכל הנאה חושית כגון שבו או מחמאה, ולפעמים גם בחיך קל או במילה אדיבה אחת אפשר לרכוש את לב בני האדם ולהפיג את רשעותם. רבי נתן צבי הוסיף שהוא בטוח שהרוכלת ברכה את הקונה בלב שלם ובאמת הרגישה כלפיו הכרת הטוב. בכוחה של הפרוטה להפוך בני אדם לטובי לב לאוהבי הבריות ולאנשי חסד (מורשת אבות)

ביתו של רבי יצחק יצחק מקלוש אחיו של רבי מאיר מפרמישלן היה פתוח לרווחה לכל עובר ושב. פעם נכנס גוי וביקש פרוסת לחם. בבית נמצאו באותה שעה רק חלות שלישות שאפתה הרבנית לכבוד שבת, היא לא רצתה לחתוך חלה שלימה, כדי לתת ממנה לגוי. כשראתה זאת ר' יצחק הוא אמר לרבנית: חתכי את החלה, דם לא יצא מזה... עשתה האשה רצון בעלה, ופרסה לגוי כדי שובעו. לאחר זמן נסע ר' יצחק להונגריה דרך הרי הקרפטים. לפתע בדרך תפסו אותו גזלים לקחו את כל אשר לו, והולכייהו לראש הכנופיה שלהם כדי שיחליט אם להרוג אותו שלא יגלה את מקומם או להניחו בחיים. ראש הגזלנים היה אותו גוי שנתנה לו הרבנית פרוסת חלה. מיד הכיר את ר' יצחק, ואמר לאנשיו היהודי הזה החיה את נפשי, לכן, אל תהרגו אותו ותחזירו לו את כל מה שלקחתם ממנו. כשחזר רבי יצחק לביתו, פנה לאשתו ואמר: הלא אמרתי לך "חתכי את החלה, דם לא יצא מזה!" (סיפורי חסידים)